

SZAKKÉPZÉSI PROJEKTTERV

Rendészet és közszolgálat ágazat

Rendészet és közszolgálat (rendőri) ágazati alapoktatás

5. számú melléklet

Hófehérke és a hét törpe (feldolgozandó szöveg)

Digitális Jólét Nonprofit Kft.
H-1016 Budapest, Naphegy tér 8.
www.digitalisjoletprogram.hu

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001
azonosító számú, „Szakmai képzés digitális
módszertanának egységesítése” c. projekt

Kezünkben a digitális jövő

Olvassa el az alábbi mesét! Fordítson figyelmet a jellemekre, szereplőkre és magatartásukra! Szükség esetén készítsen vázlatot vagy feljegyzést!

Hófehérke

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhétországon túl, volt egy királyné. Ez a királyné - halljatok csudát! - olyan királyné volt, hogy maga szabta, varrta a ruháját. Egész nap el tudott üldögelni az ablak mellett, ott szabott, varrogatott s sóhajtozott magában, mert nem volt gyermeke. Egyszer, amint varr, megszúrja a tű az ujját, s mit gondol, mit nem, kinyitja az ablakot, hogy frissen hullott hóval mossza le a vért. Mert éppen hullott a hó javában. Ahogy kihajolt az ablakon, három csepp vér lecseppent a hóba, s úgy megtetszett a királynénak a pirosság a fehér hóban, hogy elsóhajtotta magát: Hej, Istenem, ha megáldanál engem egy olyan gyermekkel, aki olyan fehér volna, mint a hó, olyan piros, mint a vér, s olyan fekete, mint az ablak ébenfa rájá! Isten meghallgatta kérését, megáldotta egy leánnyal, ki fehér volt, mint a hó, piros, mint a vér, s a haja olyan ragyogó fekete, mint az ébenfa. Merthogy fehér volt, mint a hó a kis leány, elnevezték Hófehérkének. De nem sokáig gyönyörködhetett a királyné Hófehérkében, attól kezdve, hogy kinyitotta az ablakot, elkezdett betegeskedni, lassanként elhervadt s meghalt.

Eltemették a királynét nagy pompával, de esztendőre telve a király újra megházasodott. Szép asszony volt az új királyné, de büszke, kevély, mindig cicomázta magát, folyton a tükör előtt állott, az ő csudatükre előtt, ki, ha kérdezett tőle valamit, válaszolt rá. Egyszer amint nézegette magát a tükörben a királyné, kérdi:

Tükröm, tükröm, felelj nyomban:
Ki a legszebb országomban?

Felelt a tükör:

Könnyű arra válaszolnom:
Te vagy a legszebb, asszonyom!

Örült a királyné, nagyon örült, mert tudta, hogy a tükör csak a színgazat mondja.

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

Eközben telt, múlt az idő, nőtt, növekedett Hófehérke, napról-napra szépült, s mikor hét éves lett, szebb volt, sokkal szebb, mint a királyné. Láttá ezt a királyné, de nem akart hinni a szemének, odaállott a tükör elé s megkérdezte:

Tükröm, tükröm, felelj nyomban:
Ki a legszebb országomban?

Felelt a tükör:

Szép vagy, szép vagy, szebb a napnál,
De a lányod szebb náladnál!

Haj! megijedt erre a királyné, kékült, zöldült az arca, majd felvetette a boszúság! Mit! hogy nálánál szebb legyen Hófehérke! Ettől az órától fogvást nem nézhette Hófehérkét, mert ha csak rápillantott, elsárgult az irigységtől. Nem volt többé nyugodalma sem éjjel, sem nappal, s mind azon törte a fejét, hogy' pusztítsa el Hófehérkét. Gondol ide, gondol oda, ő bizony behivatja az udvari vadászt, s megparancsolja neki:

- Hallod-e, vidd ki Hófehérkét az erdőbe, ott öld meg, a szívét s a máját vedd ki, hozd haza, hadd lássam, igazán megölted-e?

Megsajdult a szíve a vadásznak erre a gonosz beszédre, de nem szólhatott. Kiment nagy bánatosan a szobából, aztán ment Hófehérkéhez, jó kedvet mutatott előtte, s hívta az erdőbe. Ment Hófehérke, hogyne ment volna! Mikor aztán kiértek az erdőbe, erdőnek a sűrűjébe, megállott a vadász, hullani kezdett a könnye, mint a záporosó, s elmondta, hogy mi szörnyű ítéletet mondott Hófehérkére a királyné. Hej, Istenem! sírt Hófehérke, könyörgött a vadásznak, hogy annak majd megszakadt belé a szíve:

- Ne öljön meg, édes vadász bácsi, eresszen engem, hadd bújdosom el, én szegény árva!

Gondolta magában a vadász:

- Hát minek is öljem meg én! Majd úgy is megölik a vadak szegényt. Én meg lelövök egy őzikét, annak a szívét s máját hazaviszem a királynénak.

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

Úgy tett a vadász, ahogy elgondolta. Hófehérkét útnak eresztette, aztán lelőtt egy őzikét, annak a szívét, máját kivette, hazavitte, a királyné még akkor este megsütötte, megette, s azzal lefeküdt adta gonosz lelke! Ezalatt meg Hófehérke ment az erdőben, mind beljebb-beljebb, félt szegény még a falevélről is, hát még mikor medvék, farkasok s mindenféle erdei vadakkal találkozott! De lám, az erdei vadak nem bántották, szépen kitértek előle. Csak ment, mendegélt szegény Hófehérke, s mire esteledett, alkonyodott, egy kis házacskához ért. Gondolta magában, bemegy oda, hátha jólelkekre talál s szállást adnak éjszakára. Bemegy a házikóba, körülnéz s hát, Uram, Teremtőm, ott minden olyan icike, picike, olyan csinos, olyan kedves, olyan tiszta, hogy azt emberi szó nem tudja elémondani! A szobácska közepén volt egy asztalka, meg volt szépen terítve, rajta hét tányérocška, minden tányérocška mellett egy kanalacska, aztán villácska, késecske, s hét poharacska. A fal mellett volt hét ágyacska, mind a héten hófehér terítő.

- Vajjon ki lakhatik itt? - kérdezte magában Hófehérke, mert egy lelket sem látott. Már akárki, gondolta magában, - ő bizony itt marad. S mert éhes volt nagyon, mind a hét tányérről evett egy keveset s mind a hét poharacskából ivott egy csepp bort. Aztán, mert fáradt volt, sorba próbálgatta az ágyacskákat, de az egyik hosszú volt, a másik nagyon rövid, na, a hetedik éppen neki való volt: abba belefeküdt s elaludt.

Már sötét este volt, mikor hazajöttek a házikó gazdái: hét törpe volt, mind a hét bányász, az erdő mellett, a hegyekben bányázkodtak, ásták az aranyat, ezüstöt. Belépnek a törpék a szobába, meggyújtanak hét lámpácskát, asztal mellé telepednek s hát uramfia, látják, hogy valaki itt járt, mert mind a hét tányérről hiányzott egy kevés étel s a poharacskák sem voltak színültig teli, mint rendszeren.

Megszólal az első:

- Hm, hm, vajjon ki ült az én széken?

A második:

- Hát az én tányéromról vajjon ki evett?

A harmadik:

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

- Ki tört le az én kenyerecskémből?

A negyedik:

- Ki evett az én főzelékemből?

Az ötödik:

- Vajjon ki szúrkált az én villámmal?

A hatodik:

- S ki vágott az én késecskémmel?

A hetedik:

- Hát az én poharacskámból ki ivott?

Akkor az első az ágyára tekintett s látta, hogy valaki feküdt azon.

- Hm, hm, vajjon ki feketett az én ágyamon?

Arra mind az ágyokra néztek s egyszerre kiáltották: Az enyémen is feküdt valaki!

A hetedik, mikor jó közlelől megnézte az ágyát, megpillantotta benne Hófehérkét, szólítja a többieket, azok odaszaladnak, összezsapják a kezüket, nem akarnak hinni a szemüknek, hozzák a lámpácskájukat, rávilágítanak Hófehérkére s egyszerre kiáltották el magukat: Jaj de szép gyermek, jaj de szép!

De tüstént elhallgattak, nehogy felébredjen Hófehérke, lábújjhegyen jártak, csendesen vetkeződtek s a hetedik törpe sorba járta a többiek ágyát, hol ennél, hol annál aludt egy keveset ezen az éjszakán.

Reggel jókor felébredt Hófehérke, látja a hét törpét s megijed szegény, de nagyon. De a törpék mosolyogtak, körülállották s nyájasan kérdezték: - Ki vagy te, szép leányka?

- Hófehérke az én nevem, felelt a leányka. Aztán elbeszélte, hogy mi történt vele.

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

Mondották a törpék:

- Bizony, ha ez történt veled, maradj itt velünk, jó dolgod lesz itten. Tartsd rendben a házunkat, süss, főzz, mosogass, söpörgess, fódozgassd a ruhánkat s élhetsz velünk míg a világ s még két nap!

Mondta Hófehérke:

- Itt maradok nálatok, kedves törpék, hogyan maradnék!

Ott is maradt Hófehérke, a házacsát rendben tartotta, a törpék reggel mentek, este jöttek s pompás vacsora várta őket mindég. De ahányszor elmentek a törpék, mindég lelkére kötötték Hófehérkének, hogy vigyázzon magára, mert a királyné nemsokára megtudja, hogy itt van.

- Senkit be ne eressz! - ezzel búcsúztak tőle minden áldott reggel.

Hát a királyné mit csinált ezalatt? A királyné bizony boldog volt, mert azt hitte, hogy csakugyan a Hófehérke szívét, máját ette meg s most már ő a legszebb az egész országban. Hanem hogy telt-múlt az idő, egyszer mégis a tükör elé lépett s kérdezte:

Tükröm, tükröm, felelj nyomban:
Ki a legszebb országomban?

Felelt a tükör:

Szép vagy, szép vagy, szebb a napnál,
De a lányod szebb náladnál.

Megijedt a királyné, nem akart hinni a fülének, kérdezte újra:

Tükröm, tükröm, mit beszélsz te?
Hiszen meghalt Hófehérke!

Mondotta a tükör:

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

Dehogyan halt meg Hófehérke!
Hét törpének a vendége.

Megint nem volt ez órától fogva nyugodalma a királynénak sem éjjel, sem nappal s mindazon törte a fejét, hogy s mint tudná elpusztítani Hófehérkét. Mit gondolt, mit nem, befestette az arcát, még pedig öregre festette, aztán felöltözött vén boltosasszonynak, összeszedett mindenféle csillogó-villogó portékát s úgy indult az erdőbe, a hét törpe házához. Odatalált egyenesen, kopogtatott az ajtón s bekiáltott:

- Szép portéka, olcsó portéka, tessék, tessék!

Hófehérke kidugta a fejét az ablakon s kérdezte:

- Mit árul, néne?

- Szép portékát, jó portékát, felelt a királyné, derékövet, mindenféle színűt, szebbnél-szebbet, tessék, szép kisasszony!

Elészedett egyet, a legszebbet, tiszta selyem volt az, mutatta Hófehérkének.

- Ugy-e szép?

- Jaj, de szép!

Gondolta magában Hófehérke: ezt a jó asszonyt bátran beereszthetem, ettől ugyan nem lesz bántódásom. Kinyitotta az ajtót, beeresztette az asszonyt s kiválasztotta magának a legszebb övet.

- Jaj, de szép vagy, lelkem aranyom! - csapta össze a kezét az asszony. Várj csak, hadd csatolom én az övet karcsu derekadra!

Hófehérke engedte, hogyne engedte volna! De a gonoszlelkű asszony mind szorosabbra-szorosabbra húzta az övet, egyszerre csak elakadt Hófehérke lélekzete s holtan esett a földre. Azzal a királyné elsietett, szaladt haza nagy örömmel, hogy most megint ő a legszebb.

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

Jönek haza este a törpék, látják, hogy Hófehérke a földön fekszik, nem mozdul, nem is lélekzik, mintha meghalt volna. Haj, édes jó Istenem, de megijedtek a törpék! Hirtelen fölvettek, ágyba fektették s nézték, vizsgálták, mi baja lehet. Egyszerre csak meglátják derekán a selyemövet. Kettévágják s hát Hófehérke kezd ébredezni. Mikor aztán egészen magához tért, elmondta, hogy ki volt nála.

- Az az asszony a királyné volt, mondták a törpék. Lám, lám, úgy-e mondtuk, hogy senkit be ne eressz! Többet föl ne nyisd az ajtót, ha magadban vagy itthon!

Ezalatt a királyné hazaérkezett s tüstént ment a tükör elé, kérdezte:

Tükröm, tükröm, felelj nyomban:
Ki a legszebb országomban?

Felelt a tükör:

Szép vagy, szép vagy, szebb a napnál,
De Hófehérke szebb náladnál!

Mondotta a királyné nagy haraggal:

Bolond tükör, mit beszélsz te?
Hiszen meghalt Hófehérke!

Felelt a tükör:

Dehogyan halt meg Hófehérke,
Hét törpének a vendége.

De bezzeg felfordult a világ a királynéval, mikor ezt hallotta! - Bizonyosan feleszénkedett, gondolta magában s megint azon törte a fejét, hogy s mint pusztítsa el Hófehérkét. Adta gonosz lelke értett a boszorkánysághoz, hókusz, pókusz - csinált egy mérges fésűt, aztán felöltözött vén asszonynak s ment a törpék házához, kopogtatott az ajtón, bekiáltott:

- Tessék! tessék, jó portéka, olyan olcsó, mint a répa!

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

Hófehérke kinézett az ablakon s rákiáltott:

- Csak tovább egy házzal! Itt hiába házalsz.

De a királyné nem ment tovább, elévette a fésűt, arany volt az kívül, csillogott, ragyogott s Hófehérekének úgy megtetszett, hogy nyomban kinyitotta az ajtót. Nézte, csudálta a fésűt s megvette.

- No, most én majd megfésüllek, mondotta a királyné, úgy sincs, aki rendesen megfésüljön.

Hófehérke nem gondolt rosszat, hogy gondolt volna. Hagyta, hogy fésülje meg a vén asszony, de alig ért fejéhez a fésű, elszédült s eszméletlen terült el a földön. A királyné jól a Hófehérke fejébe nyomta a fésűt, aztán - ill' a berek, nádak, erek! - elszaladt, hazáig meg sem állott.

Áldott szerencsére, esteledett, alkonyodott, a törpék hazajöttek s hogy látták Hófehérekét a földön, mindjárt a királynéra gondoltak. Hófehérekét felvették a földről, ágyba fektették, nézték, vizsgálták, a fésűt megtalálták, a fejéből kihúzták s im', Hófehérke egyszeribe feleszénkedett s elmondotta, hogy mi történt.

- Az az asszony a királyné volt, mondták a törpék. Minek nyitottad ki az ajtót? Többet ki ne nyisd, mert egyszer szörnyű halálnak halálával halsz meg!

Azalatt a királyné a tükör elé állott s kérdezte nagy büszkén:

No, tükröcském, felelj nyomban,
Ki a legszebb országomban?

Felelt a tükör:

Szép vagy, szép vagy, szebb a napnál,
De Hófehérke szebb náladnál!

Hej, nagyot toppantott a királyné, mondotta szörnyű haraggal:

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

Bolond tükör, mit beszélsz te!
Hiszen meghalt Hófehérke!

Mondta a tükör:

Dehogy halt meg Hófehérke,
Feléleszté hét törpécske.

Dúlt, fúlt a királyné, nem lelte helyét, aztán elbujt egy sötét kamarában, hol senki sem láthatta, ott kotyolt, hókusz-pókuszolt s csinált egy szép kerek almát, pirosat, hogy aki ránézett, megkívánta, de belül méreg volt a szép piros alma. Akkor bekente az arcát, felöltözött parasztasszonynak, úgy ment a hét törpe házához, kopogtatott az ajtón, Hófehérke pedig kinézett az ablakon.

- Tovább egy házzal, be nem eresztlek, szólt ki Hófehérke.

- Nem is akarom, aranyos kisasszony, úgy is elfogyott az almám, csupán ez az egy van, azt is magának adom, ha elfogadja.

- Nem, nem, nem szabad elfogadnom.

- Talán bizony attól fél, hogy mérges? Ihol, ketté vágom, a piros felét megeszem én, a fehér felét egye meg maga, lelkem.

Az ám, úgy csinálta, adta gonosz lelke, hogy a fehér felében volt a méreg, a piros felében meg semmi sem volt.

Hófehérke, mikor látta, hogy az asszony milyen jóízűen eszi az almát, elfogadta a másik felét, de alig harapott belé, holtan terült el a földön.

- No, most ébresszenek fel a törpék! kacagott a királyné s elszaladt, mint a szél, meg sem állott hazáig. Ahogy hazaért, a tükör elé állott s kérdezte nagy kevélyen:

No, tükröcském, felelj nyomban:
Ki a legszebb országomban?

Felelt a tükör:

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

Könnyű erre válaszolnom:
Te vagy a legszebb asszonyom!

Most már megnyugodott adta gonosz lelke, bizonyos volt abban, hogy meghalt Hófehérke.

Jönek este haza a törpék, látják, hogy megint a földön fekszik Hófehérke, felveszik, ágyba fektetik, nézik, vizsgálják, nem találnak rajta semmit, mosdatják vízzel, borral, ecettel, de Hófehérke nem ébredett fel.

- Meghalt! Meghalt! - sírtak, jajgattak a törpék s majd megszakadt a szívük. Nagy búval, bánattal, sűrű könnyhullatással koporsót faragtak, abba Hófehérekét beléfectették, a koporsó körül leültek mind a heten s három napig folyton sírtak, mint a záporosó.

Akkor azt mondták:

- Nem temetjük a fekete földbe a mi drága Hófehérekénket, csináltatunk neki üvegkoporsót, hadd lássuk mindég.

Csináltattak üvegkoporsót, abba fektették Hófehérekét, ráírták a nevét s azt is, hogy király leánya volt, - úgy vitték ki magas hegynek tetejére, ott letették s egy közölök mindig ott ült a koporsó mellett, őrizte, nehogy valaki elvigye. És jöttek arra az erdei vadak s még azok is siratták a szép Hófehérekét.

Telt, mult az idő s Hófehérke nem változott a koporsóban, úgy tetszett, hogy csak alszik. Fehér volt, mint a hó, piros, mint a vér s fekete a haja, mint az ébenfa.

Történt egyszer, hogy az erdőbe jött vadászni egy királyfi, a hegy tetején meglelte a koporsót, koporsóban Hófehérekét s olvasta, mi a koporsó oldalára volt írva. Nem győzte nézni, csodálni a királyfi Hófehérekét s mondta a törpéknek:

- Adjátok nekem ezt a koporsót s azt adok cserébe, amit csak a szívetek kíván.

Mondották a törpék:

- Nem adjuk azt mi az egész világért!

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

- Hát ajándékozzátok nekem, mondotta a királyfi, mert nem tudok élni, ha nem látom Hófehérkét.

A törpék megsajnálta a királyfit s neki ajándékozták a koporsót. Akkor a királyfi a szolgálival felvettette a koporsót, ezek elindultak, mentek, mendegéltek. Egyszer csak megbotlanak a szolgálak, megrázkódik a koporsó, s im, halljatok csudát! a mérges alma kigurult Hófehérke torkából, aztán csak fölnyilik a szeme, mosolyog a szája: föltámadott Hófehérke!

- Hol vagyok? kérdezte Hófehérke.

- Nálam! felelt a királyfi s elbeszélte, hogy mi történt. Aztán mondta: jere velem az apám palotájába, légy a feleségem, szép Hófehérke!

- Veled megyek, veled, felelt Hófehérke, tied leszek, tied.

Akkor a királyfi lovára ültette Hófehérkét, hazavitte s kihirdették ország-világ előtt, hogy házasodik a királyfi. Jöttek a vendégségre mindenünnen, meghívták arra a királynét is, az fel is öltözött legszebb ruhájába, de minekelőtte útnak indult, megkérdezte a tükört:

Tükröm, tükröm, felelj nyomban:
Ki a legszebb országomban?

Felelt a tükör:

Szép vagy, szép vagy, szebb a napnál,
De Hófehérke szebb náladnál!

Mérgesen toppantott a királyné:

Bolond tükör, mit beszélsz te!
Hiszen nem él Hófehérke.

Mondotta a tükör:

Dehogyan nem él Hófehérke!
Most öltözik hófehérbe.

GINOP-6.2.5-VEKOP-19-2019-00001 azonosító számú projekt

Kezünkben a digitális jövő

Ő a királyfi mátkája,
A jöttödöt nagyon várja!

Hiszen várhatta Hófehérke a gonosz lelkű királynét, nem jött el az a vendégségbe. Ahogy hallotta a tükör beszédjét, elkékült, elzöldült s csak elterült a földön. Többet fel sem is kelt soha.

Hófehérke ma is él, ha meg nem halt, de még a törpék is.

Holnap mind legyenek a ti vendégeitek.

Forrás:

Grimm Testvérek Összegyűjtött Meséi, Magyarba Átültette Benedek Elek, BUDAPEST, LAMPEL R. Kk. (Wodianer F. és Fiai) R. T. KÖNYVKIADÓ VÁLLALATA,

(A Grimm testvérek nyomán. Fordította Benedek Elek)

Grimm testvérek összegyűjtött meséi – Budapest - LAMPEL R. Kk. (Wodianer F. és Fiai) Rt. Könyvkiadó Vállalata

online elérhető

<https://mek.oszk.hu/10100/10149/10149.htm#19> (2021.03.25. 19:25 állapot)